

A7-0271/2011

14.7.2011

***I
RAPORT

referitor la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (reformare)

(COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Jean Lambert

(Reformare – articolul 87 din Regulamentul de procedură)

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

Amendamente la un proiect de act

În amendamentele Parlamentului, modificările aduse proiectului de act sunt evidențiate prin caractere ***cursive aldine***. Evidențierea cu caractere *cursive simple* este o indicație pentru serviciile tehnice, referitoare la elemente ale proiectului de act propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greșite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

Antetul amendamentelor referitoare la un act existent pe care proiectul de act dorește să îl modifice cuprinde două rânduri suplimentare prin care se indică actul existent și, respectiv, dispoziția vizată a acestuia. Fragmentele preluate ca atare dintr-o dispoziție a unui act existent pe care Parlamentul dorește să o modifice, dar pe care proiectul de act nu a modificat-o, sunt evidențiate cu caractere **aldine**. Eventualele eliminări ale unor astfel de fragmente sunt semnalate prin simbolul următor: [...].

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	38
ANEXĂ: SCRISOAREA COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE	40
ANEXĂ: AVIZUL GRUPULUI CONSULTATIV AL SERVICIILOR JURIDICE ALE PARLAMENTULUI EUROPEAN, CONSILIULUI ȘI COMISIEI.....	42
PROCEDURĂ.....	44

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (reformare) (COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Procedura legislativă ordinară - reformare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei prezentată Parlamentului European și Consiliului (COM(2009)0551),
  - având în vedere articolul 251 alineatul (2) și articolul 63 alineatul (1) punctul 1 litera (c) punctul 2 litera (a) și punctul 3 litera (a) din Tratatul CE, în temeiul cărora propunerea a fost prezentată Parlamentului de către Comisie (C7-0250/2009),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliul intitulată „Consecințele intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona asupra procedurilor decizionale interinstituționale în curs de desfășurare” (COM(2009)0665),
  - având în vedere articolul 294 alineatul (3) și articolul 78 alineatul (2) literele (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
  - având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 28 aprilie 2010¹,
  - după consultarea Comitetului Regiunilor,
  - având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative²,
  - având în vedere scrisoarea din 2 februarie 2010 a Comisiei pentru afaceri juridice destinate Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere articolele 87 și 55 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A7-0271/2011),
- A. întrucât Grupul de lucru consultativ al serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, Consiliului și Comisiei consideră că propunerea respectivă nu cuprinde nicio modificare de fond în plus față de cele identificate ca atare în propunere și întrucât, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor rămase nemodificate din documentele anterioare împreună cu modificările respective, propunerea conține o codificare simplă a textelor

---

¹ JO C 18, 19.1.2011, p. 80.

² JO C 77, 28.3.2002, p. 1.

existente, fără nicio modificare de fond,

1. adoptă în primă lectură poziția prezentată în continuare, luând în considerare recomandările Grupului de lucru consultativ al serviciilor juridice ale Parlamentului European, Consiliului și Comisiei;
2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale poziția Parlamentului.

POZIȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN
ÎN PRIMĂ LECTURĂ*

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind standardele **■** referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, **un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele care pot beneficia de protecție subsidiară** și referitoare la conținutul protecției acordate

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE.

având în vedere Tratatul **privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)**, în special **articolul 78 punctul 2 literele (a) și (b)**,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

întrucât:

- (1) Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe

* Amendamentele: textul nou sau modificat este marcat cu **caractere cursive aldine**; textul eliminat este marcat prin simbolul **■**.

¹ Aviz acordat la 28 aprilie 2010 (JO C 18, 19.1.2011, p. 80).

² Poziția Parlamentului European din ... .

sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate¹ urmează să facă obiectul mai multor modificări substanțiale. Din motive de claritate, ar trebui să se procedeze la reformarea directivei menționate.

- (2) O politică comună în domeniul azilului, cuprinzând un sistem european comun de azil, este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene de stabilire progresivă a unui spațiu de libertate, securitate și justiție deschis celor care, forțați de împrejurări, caută în mod legitim protecție în *Uniune*.
- (3) În cadrul reuniunii extraordinare de la Tampere din 15 și 16 octombrie 1999, Consiliul European a convenit să acționeze în sensul instituirii unui sistem european comun de azil, fondat pe punerea integrală și globală în aplicare a Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 („Convenția de la Geneva”) privind statutul refugiaților, completată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 („protocolul”), și să garanteze că nicio persoană nu este trimisă într-un loc în care riscă să fie din nou persecutată, și anume să afirme principiul nereturnării.
- (4) Convenția de la Geneva și protocolul aferent constituie elementul-cheie al sistemului juridic internațional de protecție a refugiaților.
- (5) Concluziile Consiliului European de la Tampere prevăd că sistemul european comun de azil ar trebui să cuprindă, în viitorul apropiat, o apropiere a normelor privind recunoașterea refugiaților și conținutul statutului de refugiat.
- (6) Concluziile Consiliului European de la Tampere precizează totodată că normele privind statutul de refugiat ar trebui completate, de asemenea, prin măsuri privind forme subsidiare de protecție, care oferă un statut corespunzător oricărei persoane care are nevoie de o astfel de protecție.
- (7) În prezent, s-a încheiat prima fază în crearea unui sistem european comun de azil. Consiliul European din 4 noiembrie 2004 a adoptat Programul de la Haga, care stabilește obiectivele care urmează să fie puse în aplicare în domeniul libertății, securității și justiției în perioada 2005-2010. În această privință, Programul de la Haga a invitat Comisia Europeană să încheie evaluarea instrumentelor juridice ale primei faze și să înainteze Consiliului și Parlamentului European propuneri pentru instrumentele și măsurile celei de a doua faze, în vederea adoptării acestora înainte de sfârșitul anului 2010. ■
- (8) În Pactul european privind imigrația și azilul, adoptat la 15-16 octombrie 2008, Consiliul European a constatat că există în continuare discrepanțe semnificative între statele membre în ceea ce privește acordarea protecției și formele acesteia și a lansat invitația de a se lua noi inițiative pentru finalizarea instituirii unui sistem european comun de azil, prevăzută de programul de la Haga, oferind astfel un nivel de protecție mai ridicat.

(8a) În Programul de la Stockholm, Consiliul European și-a reafirmat angajamentul

---

¹ JO L 304, 30.9.2004, p. 12.

față de obiectivul instituirii, cel mai târziu până în 2012, a unei zone comune de protecție și solidaritate, bazată pe o procedură de azil comună și un statut uniform, în conformitate cu articolul 78 din TFUE, pentru persoanele cărora li s-a acordat protecție internațională.

- (9) Luând în considerare rezultatele evaluărilor efectuate, în acest moment este oportun să se confirme principiile care stau la baza Directivei 2004/83/CE, precum și să se depună eforturi pentru realizarea unei apropieri mai accentuate a normelor privind recunoașterea și conținutul protecției internaționale pe baza unor standarde mai exigente ■ .
- (10) Resursele Fondului european pentru refugiați și ale Biroului European de Sprijin pentru Azil (BESA) ar trebui mobilizate în vederea sprijinirii în mod adecvat a eforturilor depuse de statele membre pentru punerea în aplicare a standardelor stabilite în a doua fază a sistemului european comun de azil, în special statele membre ale căror sisteme de azil fac obiectul unor presiuni specifice și disproporționate, în principal din cauza poziției lor geografice sau a situației demografice.
- (11) Obiectivul principal al prezentei directive este, pe de o parte, să se asigure că toate statele membre pun în aplicare criteriile comune de identificare a persoanelor care au o nevoie reală de protecție internațională și, pe de altă parte, să asigure un nivel minim de beneficii respectivelor persoane în toate statele membre.
- (12) Apropierea normelor privind recunoașterea și conținutul statutului de refugiat și al protecției subsidiare ar trebui să contribuie la limitarea circulației secundare a solicitanților de protecție internațională între statele membre, în cazul în care această circulație se datorează exclusiv diferențelor care există între cadrele juridice ale statelor membre.
- (13) ■ Statele membre ar trebui să aibă competența de a prevedea sau de a menține condiții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care solicită unui stat membru protecție internațională ***decât standardele stabilite în prezenta directivă*** atunci când se consideră că o astfel de solicitare se realizează ca urmare a faptului că persoana în cauză este un refugiat în sensul articolului 1A din Convenția de la Geneva, sau este o persoană care ***poate beneficia de*** protecție ***subsidiară***.
- (14) Resortisanții țărilor terțe sau apatrizii a căror ședere este autorizată pe teritoriul statelor membre din alte motive decât nevoia de protecție internațională, ci cu titlu discreționar, din motive de compasiune sau umanitare, nu intră în domeniul de aplicare a prezentei directive.
- (15) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale, precum și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹. Prezenta directivă urmărește în special garantarea deplinei respectări a demnității umane și a dreptului de azil ale solicitanților de azil și ale membrilor familiei care îi însoțesc și promovarea aplicării articolelor 1, 7, ***II***, 14, 15, 16, 18, 21, 11, 24, 34 și

---

¹ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

35 din cartă și ar trebui pusă în aplicare în mod corespunzător.

- (16) Cu privire la tratamentul persoanelor care intră sub incidența domeniului de aplicare a prezentei directive, statele membre sunt angajate prin obligațiile asumate în temeiul instrumentelor de drept internațional la care sunt parte, **în special acelea care interzic discriminarea.**
- (17) Atunci când pun în aplicare prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină seama în primul rând de „interesul superior al copilului”, conform Convenției din 1989 a Organizației Națiunilor Unite privind drepturile copilului. **Atunci când evaluează interesul superior al copilului, statele membre ar trebui să țină seama în mod corespunzător de principiul unității familiei, de bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, de considerații privind siguranța și securitatea și de opiniile minorului, în conformitate cu vârsta și maturitatea sa.**
- (18) Este necesar să se extindă noțiunea de membri ai familiei, luându-se în considerare diferitele situații specifice de dependență și atenția specială care trebuie acordată interesului superior al copilului.
- (19) Prezenta directivă nu aduce atingere Protocolului privind dreptul de azil pentru resortisanții statelor membre ale Uniunii Europene, anexat la **Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și TFUE.**
- (20) Recunoașterea statutului de refugiat este un act declarativ.
- (21) Consultările cu Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru refugiați (ICNUR) pot cuprinde indicații utile pentru statele membre atunci când sunt invitate să se pronunțe cu privire la eventuala acordare a statutului de refugiat în temeiul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
- (22) Ar trebui stabilite standarde privind definirea și conținutul statutului de refugiat pentru a ajuta organele naționale competente ale statelor membre să aplice Convenția de la Geneva.
- (23) Este necesară adoptarea unor criterii comune privind recunoașterea statului de refugiat al solicitanților de azil în sensul articolului 1 din Convenția de la Geneva.
- (24) În special, este necesară adoptarea unui concept comun pentru nevoia de protecție care apare la fața locului, pentru originea vătămării și a protecției, pentru protecția în interiorul țării și pentru persecuție, inclusiv motivele persecuției.
- (25) Protecția poate fi acordată, **atunci când o doresc și sunt în măsură să ofere protecție, fie de către stat, fie de partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale, care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta directivă, care controlează o regiune sau o suprafață importantă din teritoriul statului** ■ . O astfel de protecție ar trebui să fie eficientă și să **nu** aibă un caracter **temporar**.
- (26) Protecția în interiorul țării **împotriva persecuției sau a vătămărilor grave** ar trebui să fie efectiv pusă la dispoziția solicitantului într-o parte din țara de origine spre care

acesta poate călători în siguranță și în mod legal, **în care** poate fi admis și **în care se poate estima în mod rezonabil că se va stabili. În cazul în care agenții de persecuție sunt statul sau agenții săi, ar trebui să se poată invoca o prezumție cu privire la faptul că solicitantului nu i se oferă o protecție reală. Atunci când solicitantul este un minor neînsoțit, evaluarea disponibilității efective a protecției trebuie să includă și verificarea disponibilității efective a unor modalități corespunzătoare de îngrijire și încredințare, care sunt în interesul superior al minorului neînsoțit.**

- (27) La examinarea cererilor de protecție internațională prezentate de minori, statele membre trebuie să țină seama de formele de persecuție specifice copiilor.
- (28) Una din condițiile pentru a putea obține statutul de refugiat, în sensul articolului 1 punctul A din Convenția de la Geneva, este existența unei legături cauzale între motive de rasă, religie, naționalitate, opinie politică sau apartenență la un anumit grup social și **actele de persecuție sau lipsa protecției împotriva unor astfel de acte.**
- (29) De asemenea, este necesară adoptarea unei noi definiții comune a motivului persecuției pe care îl constituie „apartenența la un anumit grup social”. În scopul definirii unui anumit grup social, ar trebui să se acorde atenția corespunzătoare aspectelor legate de genul solicitantului, **inclusiv identității de gen și orientării sexuale, care ar putea fi legată de anumite tradiții și cutume legale, ducând, sper exemplul, la mutilare genitală, sterilizare forțată, avort forțat, în măsura în care aceste aspecte au legătură cu teama de persecuție bine întemeiată din partea solicitantului.**
- (30) Acțiunile contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite sunt evocate de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite și menționate, printre altele, de rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite privind „măsurile de combatere a terorismului internațional”, care prevăd că „acțiunile, metodele și practicile teroriste sunt contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite” și că „finanțarea și planificarea cu bună știință a acțiunilor teroriste, precum și incitarea la astfel de acțiuni sunt în egală măsură contrare obiectivelor și principiilor Organizației Națiunilor Unite”.
- (31) După cum prevede articolul 14, termenul de „statut” poate desemna, de asemenea, statutul de refugiat.
- (32) Ar trebui adoptate, de asemenea, standarde privind definirea și conținutul statutului conferit prin protecția subsidiară. Protecția subsidiară ar trebui să completeze protecția refugiaților consacrată de Convenția de la Geneva.
- (33) Este necesară stabilirea criteriilor **comune** pe care ar trebui să le îndeplinească solicitanții unei protecții internaționale pentru a putea beneficia de protecția subsidiară. Aceste criterii ar trebui stabilite pe baza obligațiilor internaționale în temeiul instrumentelor privind drepturile omului și a practicilor deja existente în statele membre.
- (34) Riscurile la care populația unei țări sau o parte din populație este în general expusă

nu constituie în sine amenințări individuale care să poată fi calificate drept vătămări grave.

- (35) Membrii familiei, numai din cauza legăturii cu refugiatul, riscă, în general, să fie expuși la acte de persecuție care pot justifica acordarea statutului de refugiat.
- (36) Noțiunea de siguranță națională și ordine publică reglementează, de asemenea, cazurile în care un resortisant al unei țări terțe aparține unei asociații care susține terorismul internațional sau care susține o asociație de acest tip.
- (36a) *Atunci când iau hotărâri cu privire la dreptul la beneficiile incluse în prezenta directivă, statele membre ar trebui să țină seama în mod corespunzător de interesul superior al copilului, precum și de împrejurările specifice ale dependenței rudelor apropiate, deja prezente în statul membru respectiv și care nu sunt membri de familie ale persoanelor care beneficiază de protecție internațională, de persoana care beneficiază de protecție internațională. În situații excepționale, în cazul în care ruda apropiată a persoanei care beneficiază de protecție internațională este un minor căsătorit, însă care nu este însoțit de soț/soție, interesul superior al minorului poate fi perceput ca acesta să rămână cu familia sa.*
- (37) Răspunzând invitației lansate de Programul de la *Stockholm* privind instituirea unui statut uniform **pentru refugiați sau persoane care pot beneficia de protecție subsidiară** și cu excepția derogărilor care sunt necesare și justificate în mod obiectiv, ■ beneficiarii de protecție subsidiară ar trebui să aibă aceleași drepturi și beneficii **de care se bucură** refugiații **conform prezentei directive** și ar trebui să facă obiectul acelorași condiții de admisibilitate.
- (38) În limitele stabilite prin obligațiile internaționale, statele membre pot dispune ca acordarea de beneficii în ceea ce privește accesul la locurile de muncă, la protecție socială, la îngrijirea sănătății și la programe de integrare să fie condiționată de eliberarea prealabilă a unui permis de ședere.
- (39) Pentru a consolida exercitarea efectivă a drepturilor și prestațiilor prevăzute de prezenta directivă de către beneficiarii de protecție internațională, este necesar să se ia în considerare nevoile lor individuale și dificultățile specifice întâmpinate de aceștia în procesul de integrare **fără a aduce atingere posibilității ca statele membre să adopte sau să mențină standarde mai favorabile; acest lucru nu ar trebui să ducă la un tratament mai favorabil decât cel acordat cetățenilor statului membru.**
- (40) În acest context, ar trebui să se depună eforturi pentru a soluționa, în special, problemele ■ care îi împiedică pe beneficiarii de protecție internațională să aibă acces efectiv la oportunități de formare ocupațională și acțiuni de formare profesională, **printre altele, cele legate de constrângerile financiare.**
- (41) Prezenta directivă nu se aplică prestațiilor financiare acordate de statele membre în scopul promovării educației .
- (42) Ar trebui să se aibă în vedere măsuri speciale pentru a se remedia în mod eficient dificultățile practice întâmpinate de beneficiarii de protecție internațională privind

autentificarea diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de formare străine, în special datorită lipsei documentelor justificative și a incapacității acestora de a suporta costurile aferente procedurilor de recunoaștere.

- (43) În scopul evitării dificultăților sociale, este oportun ca beneficiarilor de protecție internațională să li se acorde, fără discriminare, în cadrul asistenței sociale, o protecție socială și mijloace de existență adecvate. **În ceea ce privește protecția socială, modalitățile și detaliile privind acordarea prestațiilor de bază beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară ar trebui stabilite prin legislația internă. Posibilitatea limitării indemnizațiilor acordate beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară la prestații de bază ar trebui să se înțeleagă în sensul că persoana în cauză beneficiază de cel puțin un venit minim garantat, de asistență în caz de boală sau de sarcină și de asistență pentru creșterea copilului, în măsura în care statul membru în cauză acordă astfel de prestații resortisanților săi, în conformitate cu legislația internă.**
- (44) Beneficiarilor de protecție internațională ar trebui să li se garanteze accesul la îngrijirea sănătății atât fizice, cât și mintale.
- (45) Nevoile și particularitățile situației beneficiarilor **statutului de refugiat sau statutului de protecție subsidiară** ar trebui să **fie luate** în considerare, pe cât posibil, în cadrul programelor de integrare puse la dispoziția acestora, **inclusiv, acolo unde este cazul, formare lingvistică și informații cu privire la drepturile și obligațiile individuale referitoare la statutul de protecție a acestora în statul membru în cauză.**
- (46) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui evaluată cu regularitate, ținând seama în special de evoluția obligațiilor internaționale ale statelor membre privind nereturnarea, de evoluția piețelor forței de muncă în statele membre, precum și de elaborarea unor principii fundamentale comune privind integrarea.
- (47) Ținând seama de faptul că obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unor standarde ■ cu privire la acordarea de către statele membre a protecției internaționale resortisanților țărilor terțe și apatrizilor, precum și conținutul protecției acordate nu pot fi îndeplinite în mod suficient de statele membre și, prin urmare pot, datorită dimensiunilor și efectelor prezentei directive, să fie mai bine îndeplinite la **nivelul Uniunii, aceasta** poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, consacrat la articolul 5 din **TUE**. În conformitate cu principiul proporționalității enunțat de respectivul articol, prezenta directivă se limitează la ceea ce este necesar în scopul îndeplinirii acestor obiective.
- (47a) **În conformitate cu articolele 1, 2 și 4a alineatul (1) din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Regatul Unit și Irlanda nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și nu fac obiectul aplicării sale.**
- (48) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul privind poziția Danemarcei anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la **TFUE**, Danemarca nu participă la

adoptarea prezentei directive, nu are nicio obligație în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.

- (49) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de fond în raport cu directiva anterioară. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directiva anterioară.
- (50) Prezenta directivă ar trebui să nu aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I, partea B.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă are ca obiect stabilirea unor standarde ■ referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii în calitate de beneficiari de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (a) „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat și statutul conferit prin protecție subsidiară, definite la literele (e) și (g);
- (b) „beneficiari de protecție internațională” înseamnă persoanele care beneficiază de statutul de refugiat sau de statutul conferit prin protecție subsidiară, astfel cum au fost definite la literele (e) și (g);
- (c) „Convenția de la Geneva” înseamnă Convenția privind statutul refugiaților semnată la Geneva la 28 iulie 1951, modificată de Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967;
- (d) „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care, ca urmare a unei temeri bine fondate de a fi persecutat din cauza rasei sale, a religiei, naționalității, opiniilor politice sau apartenenței la un anumit grup social se află în afara țării al cărei cetățean este și care nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să solicite protecția respectivei țări sau orice apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza acestei temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și care nu intră în domeniul de aplicare a articolului 12;

- (e) „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a calității de refugiat a oricărui resortisant al unei țări terțe sau a oricărui apatrid;
- (f) „persoană care poate beneficia de protecție subsidiară” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu poate fi considerat refugiat, dar în privința căruia există motive serioase și întemeiate de a crede că, în cazul în care ar fi trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămările grave definite la articolul 15 și căruia nu i se aplică articolul 17 alineatele (1) și (2) și nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește protecția respectivei țări;
- (g) „statut conferit prin protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea, de către un stat membru, a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca persoană care poate beneficia de protecție subsidiară;
- (h) „cerere de protecție internațională” înseamnă cererea de protecție prezentată unui stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, care poate fi înțeleasă ca urmărind să obțină statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, care nu solicită în mod explicit un alt tip de protecție în afara domeniului de aplicare a prezentei directive și care poate face obiectul unei cereri separate;
- (i) „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a introdus o cerere de protecție internațională în privința căreia nu s-a luat încă o decizie definitivă;
- (j) „membri ai familiei” înseamnă în măsura în care familia exista deja în țara de origine, următorii membri ai familiei beneficiarului de protecție internațională care sunt prezenți în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională:
- soțul/soția beneficiarului de protecție internațională sau partenerul/partenera său/sa necăsătorit(ă) cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care legislația sau practica în vigoare în statul membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite în mod similar celor căsătorite în temeiul dreptului său privind **resortisanții din țările terțe**;
  - copiii cuplurilor menționate la prima liniuță sau ai beneficiarului de protecție internațională, cu condiția să nu fie căsătoriți , fără a se ține seama de faptul că sunt legitimi, născuți în afara căsătoriei sau adoptați în conformitate cu prevederile legislației interne;
- █
- tatăl, mama sau **un alt █ adult responsabil** pentru beneficiarul protecției internaționale fie prin lege, fie prin **practica națională a statului membru vizat**, în cazul în care acesta din urmă este minor și necăsătorit █ ;
- █
- (k) „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani;

- (l) „minor neînsoțit” înseamnă un minor care intră pe teritoriul statelor membre fără a fi însoțit de o persoană adultă care să fie responsabilă pentru acesta prin lege sau *prin practica națională a statului membru vizat* și atâta timp cât nu este luat efectiv în îngrijire de o astfel de persoană; această expresie desemnează, de asemenea, un minor care este lăsat neînsoțit după intrarea pe teritoriul statelor membre;
- (m) „permis de ședere” înseamnă orice permis sau autorizație eliberată de autoritățile unui stat membru sub forma prevăzută de legislația internă, care permite unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid să aibă reședința pe teritoriul respectivului stat membru;
- (n) „țară de origine” înseamnă țările sau țara al cărui cetățean este solicitantul sau, în cazul în care este apatrid, țara în care avea reședința obișnuită.

Articolul 3

Standarde mai favorabile

Statele membre pot adopta sau menține standarde mai favorabile pentru a decide care sunt persoanele care îndeplinesc condițiile de acordare a statutului de refugiat sau care sunt persoanele eligibile pentru protecție subsidiară, precum și pentru a stabili conținutul protecției internaționale, în măsura în care respectivele standarde sunt compatibile cu prezenta directivă.

CAPITOLUL II

Evaluarea cererilor de protecție internațională

Articolul 4

Evaluarea faptelor și circumstanțelor

1. Statele membre pot considera că este obligația solicitantului să prezinte, de îndată ce este posibil, toate elementele necesare în sprijinul cererii sale de protecție internațională. Statele membre au obligația de a evalua, în cooperare cu solicitantul, elementele relevante ale cererii.
2. Elementele menționate la alineatul (1) înseamnă informațiile furnizate de solicitant și toate documentele de care acesta dispune privind vârsta sa, trecutul său, inclusiv cel al rudelor relevante, identitatea, cetățenia sau cetățeniile, țara sau țările, precum și localitatea sau localitățile în care a avut reședința anterioară, cererile anterioare de azil, itinerarul, documentele de călătorie, precum și motivele care justifică cererea de protecție internațională.
3. Evaluarea unei cereri de protecție internațională trebuie efectuată individual, ținând seama de următoarele elemente:
  - (a) toate faptele pertinente privind țara de origine în momentul luării unei decizii privind cererea, inclusiv actele cu putere de lege și actele administrative ale țării de origine și de modul lor de aplicare;
  - (b) informațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv informațiile

care permit să se stabilească dacă solicitantul a făcut sau ar putea face obiectul unei persecuții sau al unor vătămări grave;

- (c) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori precum trecutul, sexul și vârsta acestuia, pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate o persecuție sau o vătămare gravă;
- (d) faptul că, de când a părăsit țara de origine, solicitantul a întreprins sau nu activități având ca scop unic sau scop principal crearea unor condiții necesare pentru a depune o cerere de protecție internațională, pentru a se stabili dacă respectivele activități ar expune solicitantul la o persecuție sau o vătămare gravă în cazul în care s-ar întoarce în țara de origine;
- (e) faptul că se poate considera că solicitantul ar putea beneficia de protecția unei alte țări în care ar putea solicita cetățenia.

4. Faptul că solicitantul a fost deja persecutat, a suferit deja vătămări grave sau a făcut deja obiectul amenințării directe a unei astfel de persecuții sau a unor astfel de vătămări reprezintă un indiciu serios al temerilor fondate ale solicitantului de a fi persecutat sau al riscului real de a suferi vătămări grave, cu excepția cazului în care există motive întemeiate de a crede că respectiva persecuție sau respectivele vătămări grave nu se vor mai repeta.

5. Atunci când statele membre aplică principiul conform căruia este obligația solicitantului să își susțină cererea și când anumite aspecte din declarațiile solicitantului nu sunt susținute de dovezi documentare sau de altă natură, aceste aspecte nu necesită o confirmare în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) solicitantul a depus un efort real de a-și susține cererea;
- (b) au fost prezentate toate elementele relevante de care dispune solicitantul și s-a furnizat o explicație satisfăcătoare în ceea ce privește absența unor alte elemente de probă;
- (c) declarațiile solicitantului sunt considerate coerente și plauzibile și nu sunt contrazise de informații generale și specifice cunoscute, relevante pentru cererea sa;
- (d) solicitantul a depus cererea de protecție internațională de îndată ce a fost posibil, cu excepția cazului în care solicitantul poate dovedi un motiv întemeiat pentru care nu a procedat astfel; iar
- (e) credibilitatea generală a solicitantului a putut fi stabilită.

Articolul 5

Nevoia de protecție internațională care apare în afara țării de origine

1. O temere întemeiată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe apariția unor evenimente care s-au desfășurat după plecarea solicitantului din țara de origine.

2. O temere întemeiată de a fi persecutat sau un risc real de a fi supus unor vătămări grave se poate baza pe activități exercitate de solicitant după plecarea sa din țara de origine, în special în cazul în care este stabilit că activitățile pe care se bazează respectiva cerere constituie expresia și continuarea convingerilor sau orientărilor avute în țara de origine.

3. Fără a aduce atingere Convenției de la Geneva, statele membre pot stabili ca unui solicitant care depune o cerere ulterioară să nu i se acorde în mod normal statutul de refugiat în cazul în care riscul de persecuție se bazează pe circumstanțe create de solicitant prin propria voință după plecarea din țara de origine.

Articolul 6

Agenții de persecuție sau vătămări grave

Agenții de persecuție sau vătămări grave pot fi:

- (a) statul;
- (b) partidele sau organizațiile care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia;
- (c) agenți neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la literele (a) și (b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuțiilor sau a vătămărilor grave în sensul articolului 7.

Articolul 7

Agenții de protecție

1. Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de:

- (a) stat; sau
- (b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale, care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia **cu condiția ca acestea să fie dispuse** și în măsură să **ofere protecție în conformitate cu alineatul (2)**.

2. **O astfel de protecție trebuie să fie eficientă și să nu aibă un caracter temporar. O astfel de protecție** se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alineatul (1) **literele (a) și (b)** iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, între altele, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

3. Atunci când determină dacă o organizație internațională controlează un stat sau o parte importantă din teritoriul acestuia și oferă protecție în sensul alineatului (2), statele membre țin seama de orientările eventual furnizate de actele Consiliului în domeniu.

Articolul 8

Protecția în interiorul țării

1. În cadrul evaluării cererii de protecție internațională, statele membre pot stabili că un solicitant nu are nevoie de protecție internațională atunci când, **într-o parte din țara de origine**, acesta:

- (a) **nu are niciun motiv întemeiat de a se teme că va fi persecutat sau nu există niciun risc real de a fi supus unor vătămări grave, sau**
- (b) are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave, astfel cum sunt definite în articolul 7 ,

și poate călători **acolo** în siguranță și în mod legal, poate fi admis **în acea parte din țară** și se poate **presupune în mod rezonabil că se va stabili acolo**.

2. Atunci când examinează dacă un solicitant are **un motiv întemeiat de a se teme că va fi persecutat sau dacă există un risc real de a fi supus unor vătămări grave sau** dacă are acces la protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave într-o parte a unei țări de origine în conformitate cu alineatul (1), statele membre țin seama, în momentul în care adoptă o decizie cu privire la cerere, de condițiile generale existente în respectiva parte a țării și de situația personală a solicitantului, **în conformitate cu articolul 4**. În acest scop, statele membre se asigură că informații precise și actualizate sunt obținute din surse **pertinente**, precum Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați (ICNUR) și Biroul European de Sprijin pentru Azil (BESA).

CAPITOLUL III

Condiții pentru a fi considerat refugiat

Articolul 9

Acte de persecuție

1. Pentru a fi considerat drept un act de persecuție în sensul articolului 1A din Convenția de la Geneva , acesta trebuie:

- (a) să fie suficient de grav prin natura sau prin caracterul său repetat pentru a constitui o încălcare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu este posibilă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; sau
- (b) să fie o acumulare de diverse măsuri, inclusiv de încălcări ale drepturilor omului, care să fie suficient de gravă pentru a afecta un individ în mod comparabil cu cele menționate la litera (a).

2. Actele de persecuție, în sensul alineatului (1), pot lua, printre altele, următoarele forme:

- (a) violențe fizice sau psihice, inclusiv violențe sexuale;

- (b) măsurile legale, administrative, polițienesti și/sau judiciare care sunt discriminatorii în sine sau sunt puse în aplicare în mod discriminatoriu;
  - (c) urmărirea penală sau sancțiunile care sunt disproporționate sau discriminatorii;
  - (d) refuzul unei căi de atac judiciare care conduce la o sancțiune disproporționată sau discriminatorie;
  - (e) urmărirea penală sau sancțiuni în cazul refuzului de a efectua serviciul militar în situații de conflict, atunci când serviciul militar ar presupune comiterea unor infracțiuni sau îndeplinirea unor acte care intră sub incidența clauzelor de excludere prevăzute la articolul 12 alineatul (2);
  - (f) actele împotriva persoanelor din motive de sex sau actele împotriva copiilor.
3. În conformitate cu articolul 2 litera (d), trebuie să existe o legătură între motivele menționate la articolul 10 și actele de persecuție în sensul alineatului (1) sau absența protecției împotriva unor astfel de acte.

Articolul 10

Motivele persecuției

1. Atunci când evaluează motivele persecuției, statele membre țin seama de următoarele elemente:
- (a) noțiunea de rasă include în special considerente de culoare, ascendență sau apartenență la un anumit grup etnic;
  - (b) noțiunea de religie include, în special, faptul de a avea convingeri teiste, nonteiste sau ateiste, participarea la ceremonii de cult private sau publice, singur sau în comunitate, sau neparticiparea la acestea, alte acte religioase sau exprimări de opinii religioase și forme de comportament personal sau comunitar fondate pe credințe religioase sau impuse de astfel de credințe;
  - (c) noțiunea de naționalitate nu se limitează la cetățenie sau la inexistența acesteia, ci include, în special, apartenența la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile sale geografice sau politice comune sau prin relația cu populația unui alt stat;
  - (d) un grup este considerat un anumit grup social în special atunci când:
    - membrii săi împărtășesc o caracteristică înnăscută sau o istorie comună ce nu poate fi modificată sau o caracteristică sau o credință atât de fundamentală pentru identitate sau conștiință încât nu ar trebui să i se ceară unei persoane să renunțe la aceasta; precum și
    - respectivul grup are o identitate proprie în țara în cauză deoarece este perceput ca fiind diferit de societatea înconjurătoare.

În funcție de condițiile predominante din țara de origine, un grup social specific poate fi un grup ai cărui membri au drept caracteristică comună orientarea sexuală. Orientarea sexuală nu se poate înțelege ca incluzând acte considerate delictive în conformitate cu legislația internă a statelor membre. Aspectelor legate de egalitatea de gen, inclusiv identității de gen, li se acordă atenția corespunzătoare, în vederea stabilirii apartenenței la un anumit grup social sau a identificării caracteristicilor unui astfel de grup;

(e) noțiunea de opinii politice include, în special, opiniile, ideile sau credințele într-un domeniu legat de potențialii agenții de persecuție menționați la articolul 6, precum și de politicile și metodele acestora, indiferent dacă respectivele opinii, idei sau credințe se traduc sau nu prin acte întreprinse de solicitant.

2. Atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atâta timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de agentul de persecuție.

Articolul 11

Încetarea

1. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid încetează să mai fie refugiat în cazul în care:

- (a) a solicitat din nou, în mod voluntar, protecția țării al cărei cetățean este; sau
- (b) după ce și-a pierdut cetățenia, a redobândit-o în mod voluntar; sau
- (c) a obținut o nouă cetățenie și beneficiază de protecția țării a cărei cetățenie a dobândit-o; sau
- (d) s-a restabilit în mod voluntar în țara pe care a părăsit-o sau în afara căreia a rămas de teama persecuției; sau
- (e) datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, nu mai poate continua să refuze solicitarea protecției țării al cărei cetățean este; sau
- (f) fiind un apatrid, datorită faptului că circumstanțele în urma cărora a fost recunoscut ca refugiat au încetat să mai existe, se poate întoarce în țara în care avea reședința obișnuită.

2. În scopul punerii în aplicare a alineatului (1) literele (e) și (f), statele membre examinează dacă schimbarea circumstanțelor este semnificativă în mod suficient și nu este provizorie pentru ca temerea refugiatului de a fi persecutat să nu mai poată fi considerată întemeiată.

3. Literele (e) și (f) de la alineatul (1) nu se aplică unui refugiat care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul unui apatrid, a țării în care avea reședința

obișnuită.

Articolul 12

Excluderea

1. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în cazul în care:
  - (a) intră în domeniul de aplicare a articolului 1 secțiunea D din Convenția de la Geneva, privind protecția sau asistența acordată de un organism sau de o instituție a Organizației Națiunilor Unite, alta decât Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru refugiați (ICNUR). În cazul în care această protecție sau asistență încetează din orice motive, fără ca situația acestor persoane să fi fost definitiv soluționată în conformitate cu rezoluțiile relevante ale Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, persoanele în cauză pot beneficia ipso facto de dispozițiile prezentei directive;
  - (b) autoritățile competente ale țării în care și-a stabilit reședința consideră că are drepturile și obligațiile aferente deținerii cetățeniei respectivei țări sau drepturi și obligații echivalente acestora.
2. Orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat atunci când există motive întemeiate pentru a crede că:
  - (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;
  - (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun în afara țării de refugiere înainte de a fi admis ca refugiat, și anume înainte de data obținerii permisului de ședere eliberat pe baza statutului de refugiat; acțiunile deosebit de crude, chiar dacă sunt comise într-un scop pretins politic, pot primi calificativul de infracțiuni grave de drept comun;
  - (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor Unite.
3. Alineatul (2) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.

CAPITOLUL IV

Statutul de refugiat

Articolul 13

Acordarea statutului de refugiat

Statele membre acordă statutul de refugiat oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui

apatrid care îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat refugiat în conformitate cu capitolele II și III.

Articolul 14

Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului de refugiat

1. În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a Directivei 2004/83/CE, statele membre revocă statutul de refugiat acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia atunci când refugiatul a încetat să mai beneficieze de acest statut în temeiul articolului 11.

2. Fără să aducă atingere obligației refugiatului, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative relevante de care dispune, statul membru care a acordat statutul de refugiat demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai fie sau nu a fost niciodată un refugiat în sensul alineatului (1) din prezentul articol.

3. Statele membre revocă statutul de refugiat al oricărui resortisant al unei țări terțe sau al oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, în cazul în care, după ce i-au acordat statutul de refugiat, stabilesc că:

- (a) refugiatul este sau ar fi trebuit să fie exclus de la recunoașterea statutului de refugiat în temeiul articolului 12;
- (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, au jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului de refugiat.

4. Statele membre pot revoca statutul acordat unui refugiat de către o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară, pot dispune încetarea sau pot refuza reînnoirea acestuia în cazul în care:

- (a) există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru siguranța statului membru în care se află;
- (b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru.

5. În situațiile descrise la alineatul (4), statele membre pot decide să nu acorde statutul de refugiat atunci când nu a fost încă luată o decizie.

6. Persoanele cărora li se aplică alineatele (4) și (5) au drepturile prevăzute la articolele 3, 4, 16, 22, 31, 32 și 33 din Convenția de la Geneva sau drepturi similare, atâta timp cât se află în statele membre.

CAPITOLUL V

Condiții care trebuie îndeplinite pentru a fi considerat persoană ce poate beneficia de protecție

subsidiară.

Articolul 15

Vătămări grave

Vătămările grave sunt:

- (a) pedeapsa cu moartea sau execuția; sau
- (b) tortura sau tratamentele sau pedepsele inumane sau degradante aplicate unui solicitant în țara de origine;
- (c) amenințările grave și individuale la adresa vieții sau a persoanei unui civil ca urmare a violenței generalizate în caz de conflict armat intern sau internațional.

Articolul 16

Încetarea

1. Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid încetează să mai poată beneficia de protecție subsidiară atunci când circumstanțele care au justificat acordarea unei astfel de protecții încetează să existe sau au evoluat astfel încât protecția nu mai este necesară.
2. În sensul punerii în aplicare a alineatului (1), statele membre țin seama de schimbarea circumstanțelor, stabilind dacă aceasta este suficient de semnificativă și nu este provizorie pentru ca persoana eligibilă pentru protecție subsidiară să nu mai fie supusă unui risc real de a suferi vătămări grave.
3. Alineatul (1) nu se aplică unui beneficiar de protecție subsidiară care poate să invoce motive imperioase care rezultă din persecuții anterioare pentru a refuza să beneficieze de protecția țării al cărei cetățean este sau, în cazul în care este un apatrid fără cetățenie, a țării în care avea reședința obișnuită.

Articolul 17

Excluderea

1. Un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid este exclus din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în cazul în care există motive întemeiate pentru a crede că:
  - (a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o crimă împotriva umanității în sensul instrumentelor internaționale elaborate pentru a prevedea dispoziții privind astfel de infracțiuni;
  - (b) a comis o infracțiune gravă de drept comun;
  - (c) s-a făcut vinovat de acte contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite prevăzute de preambul și la articolele 1 și 2 din Carta Organizației Națiunilor

Unite;

(d) reprezintă un pericol pentru societatea sau pentru siguranța statului membru în care se află.

2. Alineatul (1) se aplică persoanelor care instigă sau participă în orice fel la infracțiunile sau actele prevăzute de respectivul alineat.

3. Statele membre pot exclude orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în cazul în care, înaintea admiterii în statul membru, a comis una sau mai multe infracțiuni care nu intră în domeniul de aplicare a alineatului (1) și care ar fi pasibile de pedeapsa cu închisoarea în cazul în care ar fi fost comise în respectivul stat membru, și în cazul în care nu a părăsit țara de origine decât în scopul sustragerii de la pedepsele rezultate în urma respectivelor infracțiuni.

CAPITOLUL VI

Statutul conferit prin protecție subsidiară

Articolul 18

Acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară

Statele membre acordă statutul conferit prin protecție subsidiară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid eligibil pentru protecție subsidiară în conformitate cu capitolele II și V.

Articolul 19

Revocarea, încetarea sau refuzul de reînnoire a statutului conferit prin protecție subsidiară

1. În ceea ce privește cererile de protecție internațională depuse după intrarea în vigoare a **Directivei 2004/83/CE**, statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, atunci când persoana în cauză a încetat să mai fie eligibilă pentru acordarea protecției subsidiare în temeiul articolului 16.

2. Statele membre pot revoca statutul de refugiat acordat de o autoritate guvernamentală, administrativă, judiciară sau cvasi-judiciară unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid, dispune încetarea sau refuză reînnoirea acestuia, atunci când se dovedește, după acordarea statutului conferit prin protecție subsidiară, că persoana în cauză ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru protecția subsidiară în temeiul articolului 17 alineatul (3).

3. Statele membre revocă statutul conferit prin protecție subsidiară oricărui resortisant al unei țări terțe sau oricărui apatrid, dispun încetarea sau refuză reînnoirea acestuia în cazul în care:

(a) după acordarea acestui statut, se dovedește că persoana în cauză este sau ar fi trebuit să fie exclusă din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în temeiul

articolului 17 alineatele (1) și (2);

- (b) alterarea sau omiterea anumitor fapte, inclusiv utilizarea unor documente false, au jucat un rol hotărâtor în luarea deciziei de acordare a statutului conferit prin protecție subsidiară.
- 4. Fără să aducă atingere obligației oricărui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, în temeiul articolului 4 alineatul (1), de a declara toate faptele relevante și de a furniza toate documentele justificative de care dispune, statul membru care a acordat statutul conferit prin protecție subsidiară demonstrează, de la caz la caz, că respectiva persoană a încetat să mai facă parte sau nu face parte din categoria persoanelor eligibile pentru protecție subsidiară în temeiul alineatelor (1), (2) și (3) din prezentul articol.

CAPITOLUL VII

Conținutul protecției internaționale

Articolul 20

Norme generale

1. Prezentul capitol nu aduce atingere drepturilor prevăzute de Convenția de la Geneva.
2. Prezentul capitol se aplică atât refugiaților, cât și persoanelor care pot beneficia de protecție subsidiară, cu excepția cazului în care se prevede altfel.
3. Atunci când aplică prezentul capitol, statele membre țin seama de situația specifică persoanelor vulnerabile precum minorii, minorii neînsoțiți, persoanele cu handicap, vârstnicii, femeile însărcinate, părinții singuri însoțiți de copii minori, victimele traficului de persoane, persoane cu *afecțiuni* mintale și persoanele care au fost supuse torturii, violului sau altor forme grave de violență psihologică, psihică sau sexuală.
4. Alineatul (3) se aplică numai persoanelor ale căror nevoi speciale au fost constatate în urma unei evaluări individuale a situației lor.
5. Interesul superior al copilului reprezintă un considerent primordial pentru statele membre în transpunerea dispozițiilor prezentului capitol în ceea ce privește minorii.

Articolul 21

Protecția împotriva returnării

1. Statele membre respectă principiul nereturnării în temeiul obligațiilor internaționale.
2. Atunci când aceasta nu le este interzisă în temeiul obligațiilor internaționale menționate la alineatul (1), statele membre pot returna un refugiat, indiferent dacă acesta este recunoscut oficial sau nu, în cazul în care:
  - (a) există motive rezonabile pentru a-l considera un pericol pentru siguranța statului

membru în care se află; sau

(b) ca urmare a faptului că a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru societatea respectivului stat membru.

3. Statele membre pot revoca, înceta sau refuza să înnoiască sau să acorde un permis de ședere unui refugiat care intră în domeniul de aplicare a alineatului (2).

Articolul 22

Informare

Statele membre furnizează beneficiarilor de protecție internațională, de îndată ce este posibil după acordarea respectivului statut de protecție, accesul la informațiile, într-o limbă pe care aceștia *o înțeleg sau* se presupune, în mod rezonabil, că o înțeleg privind drepturile și obligațiile aferente statutelor de protecție respective.

Articolul 23

Menținerea unității familiei

1. Statele membre se asigură că unitatea familiei poate fi menținută.

2. Statele membre se asigură că membrii familiei beneficiarului de protecție internațională care, în mod individual, nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a obține această protecție, pot pretinde beneficiile prevăzute la articolele 24-35, în conformitate cu procedurile de drept intern și în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul juridic personal al membrului familiei.

3. Alineatele (1) și (2) nu sunt aplicabile atunci când membrul familiei este sau urmează să fie exclus de la protecție internațională în temeiul capitolelor III și V.

4. Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (2), statele membre pot refuza, limita sau retrage beneficiile prevăzute de respectivele alineate din motive de siguranță națională sau de ordine publică.

5. Statele membre pot decide că prezentul articol se aplică și altor rude apropiate care trăiau în cadrul familiei la data plecării din țara de origine și care se aflau, integral sau parțial, în întreținerea beneficiarului statutului de protecție internațională.

Articolul 24

Permisul de ședere

1. De îndată ce este posibil după acordarea *protecției internaționale*, statele membre eliberează beneficiarilor de protecție internațională un permis de ședere care trebuie să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin trei ani și să poată fi reînnoit, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel și fără să aducă atingere articolului 21 alineatul (3).

Fără a se aduce atingere **articolului 23 alineatul (1)**, membrilor de familie ai beneficiarilor **statutului de refugiat** li se poate elibera un permis de ședere care este valabil pentru o perioadă de mai puțin de trei ani și care poate fi reînnoit.

2. De îndată ce este posibil după acordarea protecției internaționale, statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară și familiilor acestora un permis de ședere care trebuie să fie valabil pentru o perioadă de cel puțin un an și care poate fi reînnoit, în acest din urmă caz permisul fiind valabil pentru o perioadă de cel puțin doi ani, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.

Articolul 25

Documente de călătorie

1. Statele membre eliberează beneficiarilor statutului de refugiat documente de călătorie sub forma stabilită în anexa la Convenția de la Geneva, care le permit să călătorească în afara teritoriului lor, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.

2. Statele membre eliberează beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară care nu pot obține un pașaport național documente care le permit să călătorească în afara teritoriului acestora, cu excepția cazului în care există motive imperioase de siguranță națională sau de ordine publică ce impun altfel.

Articolul 26

Accesul la locuri de muncă

1. Statele membre autorizează beneficiarii de protecție internațională să exercite o activitate salariată sau independentă, sub rezerva normelor general aplicabile în sectorul de activitate în cauză și în serviciile publice, imediat după acordarea protecției.

2. Statele membre se asigură că beneficiarilor de protecție internațională li se oferă activități precum posibilități de formare ocupațională pentru adulți, acțiuni de formare profesională, inclusiv cursuri de formare pentru perfecționarea competențelor, experiență practică la locul de muncă și servicii de consiliere furnizate de oficiile de ocupare a forței de muncă în condiții echivalente celor aplicabile propriilor resortisanți.

3. Statele membre depun toate eforturile pentru a facilita accesul **deplin pentru** beneficiarii de protecție internațională la **activitățile** menționate la alineatul (2) **■**.

4. În ceea ce privește remunerațiile, accesul la sistemele de asigurări sociale legate de activități salariate sau independente, precum și alte condiții privind locurile de muncă se aplică legislația internă.

Articolul 27

Accesul la educație

1. Statele membre acordă acces deplin la sistemul de educație tuturor minorilor cărora li s-a acordat protecție internațională, în aceleași condiții ca cele aplicate propriilor resortisanți.

2. Statele membre permit adulților cărora li s-a acordat protecție internațională să aibă acces la sistemul educațional general, precum și la perfecționare sau reformare profesională, în aceleași condiții ca cele aplicate resortisanților țărilor terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.

Articolul 28

Accesul la procedurile de recunoaștere a calificărilor

1. Statele membre asigură tratamentul egal între beneficiarii de protecție internațională și proprii resortisanți în cadrul procedurilor existente de recunoaștere a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri oficiale de calificare străine.

2. Statele membre depun toate eforturile pentru a **facilita accesul deplin al** beneficiarilor de protecție internațională care nu pot furniza documente justificative privind calificările lor organismelor competente pentru evaluarea, validarea și acreditarea studiilor lor anterioare. Orice astfel de măsuri sunt conforme articolelor 2 alineatul (2) și 3 alineatul (3) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale¹.

Articolul 29

Protecția socială

1. Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională primesc, în statul membru care a acordat protecția, aceeași asistență socială necesară ca cea prevăzută pentru resortisanții respectivului stat membru.

2. Prin derogare de la norma generală stabilită la alineatul (1), statele membre pot limita asistența socială acordată beneficiarilor statutului conferit prin protecție subsidiară la prestațiile de bază, care, în acel caz, vor fi acordate la același nivel și în aceleași condiții de acces aplicabile propriilor resortisanți.

Articolul 30

Îngrijirea sănătății

1. Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională au acces la îngrijirea sănătății în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statului membru care a acordat protecția .

2. Statele membre asigură, în aceleași condiții de acces ca cele aplicabile resortisanților statului membru care a acordat **protecția**, îngrijirea corespunzătoare a sănătății, inclusiv

---

¹ JO L 255, 30.9.2005, p. 22

tratamentul afecțiunilor mintale, dacă este cazul, pentru beneficiarii de protecție internațională cu nevoi speciale, precum femeile însărcinate, persoanele cu handicap, persoanele care au fost victime ale torturii, violului sau altor forme grave de violență morală, psihică sau sexuală sau minorii care au fost victime ale oricăror forme de abuz, neglijență, exploatare, tortură, tratamente crude, inumane și degradante sau conflicte armate.

Articolul 31

Minorii neînsoțiți

1. De îndată ce este posibil, după acordarea protecției internaționale, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura reprezentarea minorilor neînsoțiți printr-un tutore legal sau, dacă este necesar, printr-un organism responsabil cu îngrijirea și bunăstarea minorilor sau prin orice altă formă corespunzătoare de reprezentare, în special cea stabilită de legislație sau printr-o hotărâre judecătorească.

2. Statele membre se asigură că, la punerea în aplicare a prezentei directive, tutorele desemnat sau reprezentatul țin seama în mod adecvat de nevoile minorilor neînsoțiți. Autoritățile competente evaluează periodic situația.

3. Statele membre se asigură că minorii neînsoțiți sunt plasați:

- (a) la rude adulte; sau
- (b) într-o familie gazdă; sau
- (c) în centre specializate în cazarea minorilor; sau
- (d) în alte locuri de cazare adaptate pentru minori.

În acest context, se ține seama de opinia copilului, în funcție de vârsta și maturitatea acestuia.

4. În măsura posibilului, frații nu se separă, ținând seama de interesul superior al minorului în cauză și, în special, de vârsta și maturitatea acestuia. În cazul minorilor neînsoțiți, schimbarea locurilor de reședință se limitează la minimum.

5. **În cazul în care se acordă protecție internațională unui minor neînsoțit, iar identificarea membrilor familiei acestuia nu a început încă,** statele membre **adoptă măsuri** pentru identificarea, cât mai curând posibil după acordarea protecției internaționale, a membrilor familiei minorului neînsoțit, protejând, în același timp, interesul superior al acestuia. **Atunci când identificarea membrilor familiei a fost deja lansată, statele membre continuă, dacă este necesar, procesul de identificare.** În cazul în care ar fi amenințată viața sau integritatea fizică a unui minor sau a apropiaților săi, în special în cazul în care au rămas în țara de origine, trebuie acționat astfel încât colectarea, prelucrarea și difuzarea informațiilor privind respectivele persoane să fie confidențiale.

6. Personalul responsabil pentru minorii neînsoțiți trebuie să aibă și să continue să primească o formare profesională corespunzătoare nevoilor acestora.

Articolul 32

Accesul la locuință

1. Statele membre se asigură că beneficiarii de protecție internațională au acces la o locuință în condiții similare celor de care beneficiază resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.

2. **Deși permit practica de dispersare națională a beneficiarilor de protecție internațională**, statele membre depun eforturi pentru a pune în aplicare politicile care vizează prevenirea discriminării beneficiarilor de protecție internațională și asigurarea de șanse egale în ceea ce privește accesul la locuință.

Articolul 33

Libertatea de circulație în interiorul statului membru

Statele membre permit persoanelor care beneficiază de protecție internațională să circule liber pe teritoriul lor, în aceleași condiții și cu aceleași restricții ca cele prevăzute pentru resortisanții altor țări terțe care au reședința în mod legal pe teritoriul lor.

Articolul 34

Accesul la facilitățile de integrare

Pentru a facilita integrarea beneficiarilor de protecție internațională în societate, statele membre asigură accesul la programele de integrare pe care le consideră necesare pentru a se lua în considerare nevoile specifice ale beneficiarilor **statului de refugiat sau ai statului conferit de protecția subsidiară** sau creează condiții prealabile care garantează accesul la astfel de programe.

█

Articolul 35

Repatrierea

Statele membre pot prevedea un ajutor în favoarea beneficiarilor de protecție internațională care își exprimă dorința de a fi repatriați.

CAPITOLUL VIII

Cooperarea administrativă

Articolul 36

Cooperarea

Statele membre numesc fiecare un punct de contact național și transmit datele de contact ale acestuia Comisiei. Comisia comunică această informație celorlalte state membre.

Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate dispozițiile utile pentru a stabili

cooperarea directă și schimbul de informații între autoritățile competente.

Articolul 37

Personalul

Statele membre se asigură că autoritățile și celelalte organizații care pun în aplicare prezenta directivă beneficiază de formarea profesională necesară și au obligația de a respecta principiul confidențialității prevăzut de dreptul intern în ceea ce privește informațiile de care au cunoștință în cadrul serviciului lor.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 38

Rapoarte

1. Până la [...]*, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive și, dacă este cazul, propune modificările necesare. ***Aceste propuneri de modificare vor fi prioritare în cazul articolelor 2 și 7.*** Statele membre transmit Comisiei orice informație utilă pentru pregătirea respectivului raport până la [...]**. .

2. După prezentarea respectivului raport, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin o dată la cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 39

Transpunerea

1. Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolelor ***1, 2, 4, 7, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 și 35 până*** cel târziu la [...]*. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte, ***precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă.***

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Ele conțin, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din actele cu putere de lege și actele administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri, precum și formularea mențiunii respective.

2. Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern

---

* A se introduce data la JO: 42 de luni de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

** A se introduce data la JO: 36 de luni de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

* A se introduce data la JO: 24 de luni de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

reglementate de prezenta directivă ■ .

Articolul 40

Abrogarea

Directiva 2004/83/CE se abrogă cu efect de la [ziua următoare datei menționate la articolul 39 alineatul (1) primul paragraf din prezenta directivă]* **pentru statele membre pentru care aceasta este obligatorie**, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenul de transpunere în dreptul intern a directivei menționate în anexa I, partea B.

Pentru statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimiterile la directiva abrogată se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 41

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele **1, 2, 4, 8, 9, 10, 11, 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34 și 35** se aplică începând cu [ziua următoare datei menționate la articolul 39 alineatul (1) primul paragraf]*.

Articolul 42

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre **în conformitate cu tratatele**.

Adoptată la

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele

ANEXA I

Partea A

Directiva abrogată
(menționată la articolul 40)

Directiva 2004/83/CE a Consiliului

(JO L 304, 30.9.2004, p. 12)

Partea B

Termen de transpunere în dreptul intern
(menționat la articolul 39)

Directiva	Termen de transpunere
2004/83/CE	10 octombrie 2006

ANEXA II
Tabel de corespondență

Directiva 2004/83/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2, cuvintele introductive	Articolul 2, cuvintele introductive
Articolul 2 litera (a)	Articolul 2 litera (a)
-	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 literele (b) – (g)	Articolul 2 literele (c) – (h)
-	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 litera (h)	Articolul 2 litera (j) prima și a doua liniuță
-	Articolul 2 litera (j) a treia, a patra și a cincea liniuță
-	Articolul 2 litera (k)
Articolul 2 litera (i)	Articolul 2 litera (l)
Articolul 2 litera (j)	Articolul 2 litera (m)
Articolul 2 litera (k)	Articolul 2 litera (n)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8 alineatele (1) – (2)	Articolul 8 alineatele (1) – (2)
Articolul 8 alineatul (3)	-
Articolul 9	Articolul 9

Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11 alineatele (1) – (2)	Articolul 11 alineatele (1) – (2)
-	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 12
Articolul 13	Articolul 13
Articolul 14	Articolul 14
Articolul 15	Articolul 15
Articolul 16 alineatele (1) – (2)	Articolul 16 alineatele (1) – (2)
-	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 17	Articolul 17
Articolul 18	Articolul 18
Articolul 19	Articolul 19
Articolul 20 alineatele (1) – (5)	Articolul 20 alineatele (1) – (5)
Articolul 20 alineatele (6) – (7)	-
Articolul 21	Articolul 21
Articolul 22	Articolul 22
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 23 alineatul (2) al doilea paragraf	-
Articolul 23 alineatul (2) al treilea paragraf	-
Articolul 23 alineatele (3)-(5)	Articolul 23 alineatele (3)-(5)
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)

Articolul 24 alineatul (2)	-
Articolul 25	Articolul 25
Articolul 26 alineatele (1) - (3)	Articolul 26 alineatele (1) - (3)
Articolul 26 alineatul (4)	-
Articolul 26 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (4)
Articolul 27 alineatele (1) – (2)	Articolul 27 alineatele (1) – (2)
Articolul 27 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (1)
-	Articolul 28 alineatele (2) – (3)
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 29 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2)	-
Articolul 29 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)
Articolul 29 alineatul (2)	-
Articolul 29 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (2)
Articolul 30	Articolul 31
Articolul 31	Articolul 32
Articolul 32	Articolul 33
Articolul 33	Articolul 34
Articolul 34	Articolul 35
Articolul 35	Articolul 36
Articolul 36	Articolul 37
Articolul 37	Articolul 38
Articolul 38	Articolul 39
-	Articolul 40
Articolul 39	Articolul 41

Articolul 40

–

–

Articolul 42

Anexa I

Anexa II

Or. en

EXPUNERE DE MOTIVE

Propunerea Comisiei care urmărește reformarea versiunii inițiale a Directivei 2004/83/CE face parte din măsurile vizând adoptarea unei Politici europene comune de azil până în 2012. În ceea ce privește versiunea inițială a directivei, Parlamentul European a fost doar consultat: în prezent, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Parlamentul are putere de codecizie. Propunerea prezentată acum ședinței plenare reprezintă rezultatul a șase dialoguri neoficiale, în speranța că rezultatul acesteia îl va constitui un acord în prima lectură.

Directiva în vigoare are două elemente fundamentale: **criteriile de recunoaștere** a statutului de refugiat sau a protecției subsidiare și conținutul acestei protecții în ceea ce privește domiciliul, ocuparea profesională și drepturile sociale pe teritoriul statului membru responsabil de protecție.

Comisia a prezentat **propunerea de reformare** a directivei (COM (2009) 551 final 2), ca urmare a solicitării de revizuire a directivei anterioare și a evoluției jurisprudenței. Este clar că practicile în vigoare variază considerabil de la un stat membru la altul în ceea ce privește punerea în aplicare a actualei directive. Aceste disparități conduc la variații importante ale procentelor de recunoaștere și riscă să perpetueze circulația secundară a solicitanților. Deși unele dintre aceste disparități pot fi remediate printr-o mai bună cooperare, în cadrul căreia noul Birou European de Sprijin pentru Azil ar trebui să joace un rol important, este necesar să se clarifice cadrul legislativ - directiva însăși - pentru a asigura un cadru mai solid și mai clar al procesului de punere în aplicare.

Una dintre cele mai importante modificări propuse aici se referă la o mai strânsă aliniere a celor două categorii de protecție, făcându-se, astfel, în general, trimitere la *beneficiarii de protecție internațională*. În acest mod, se reamintește autorităților însărcinate cu punerea în aplicare că cele două categorii sunt complementare: protecția subsidiară nu este mai puțin importantă pentru persoanele care riscă să sufere prejudicii grave în cazul în care se întorc în țara de origine. Propunerea urmărește, de asemenea, o mai strânsă aliniere a drepturilor în ceea ce privește conținutul protecției, accesul la piața muncii constituind, probabil, elementul cel mai important. Majoritatea statelor membre deja nu fac decât diferențieri minore între cele două grupuri. Cu toate acestea, o diferențiere în modul de tratare va continua să fie posibilă în trei domenii: protecția socială (care reflectă statu quo-ul – asigurările sociale sunt menționate la considerentul respectiv); măsurile de integrare și permisele de ședere - deși s-au înregistrat progrese în privința celor din urmă, unde, pentru persoanele care beneficiază de protecție subsidiară, reînnoirea, după un an, trebuie să se facă pentru o durată de cel puțin doi ani (puține state membre diferențiază în prezent). PE consideră că acest lucru este important în vederea integrării și pentru a da un sentiment mai puternic de stabilitate persoanei în cauză.

S-au mai înregistrat progrese și în privința chestiunilor legate de gen și identitate de gen. Acestea sunt în prezent menționate în mod clar în articolele referitoare la grupurile sociale aflate în pericol de persecuție. În considerente s-a mai adăugat o referință la „obiceiuri și tradiții juridice” care ar putea avea urmări vătămătoare, precum mutilarea genitală.

A fost dificil să se găsească o definiție referitoare la interesul superior al copilului în cadrul

articolelor, astfel că am căzut de acord asupra unui mic număr de principii în considerentul 17. Modificarea propusă la articolul 8 alineatul (2) care se referă în mod expres la îngrijirea minorilor neînsoțiți apare acum în considerentul respectiv. Continuitatea îngrijirii acestor copii este un element călăuzitor care ar trebui continuat prin intermediul SECA, motiv pentru care au fost aduse modificări articolului 31 alineatul (5), lucru care ar aduce continuitatea necesară în eforturile vizând identificarea membrilor de familie.

Consiliul consideră inacceptabilă opinia PE privind lărgirea definiției familiei, deși s-au înregistrat mici progrese legate de adăugarea unuia dintre părinți sau unei alte rude a persoanei care beneficiază de protecție în cazul în care sunt deja prezente. Rămâne de văzut dacă neinclusiunea minorilor căsătoriți constituie o lacună în ceea ce privește protecția – de aici și includerea articolului 2 în clauza de revizuire. În ciuda formulării foarte clare a acestui articol și a legăturii sale cu nevoia de protecție, unele state membre doresc menținerea unei definiții foarte restrictive a familiei, temându-se de viitoare solicitări de reîntregire a familiei, chiar dacă directiva este foarte clară în privința reglementărilor referitoare la refugiați. Minorii căsătoriți sunt menționați în prezent în considerentul 36a referitor la beneficii.

Articolul 7 are drept subiect agenții de protecție. Potrivit unei opinii larg răspândite în cadrul PE, doar statele pot fi considerate, în principiu, ca fiind agenți de protecție. Organismele internaționale nu dispun de prerogativele unui stat și nu pot fi parte la convențiile internaționale. Modificarea cu caracter limitat adusă acestui articol urmărește să consolideze cerințele pe care trebuie să le îndeplinească actorii fără caracter statal în cazul în care doresc recunoașterea capacității de a oferi o protecție eficace și durabilă (în prezent fără caracter temporar). Articolul 7 apare, de asemenea, în clauza de revizuire datorită includerii, în continuare, a organismelor fără caracter statal.

Articolul 8 se referă la protecția internă în țara din care s-au refugiat persoanele în cauză. În acest caz, Consiliul a ales să mențină o formulare apropiată de cea a Comisiei, cu toate că părți din amendamentele PE sunt preluate în considerente - privind, în special, o poziție fermă împotriva protecției interne în situațiile în care statul este agentul de persecuție.

Tabelele de corespondență continuă să constituie o problemă, însă, în opinia raportoarei, fondul acordului propus reprezintă un pas înainte față de actuala directivă, oferind o siguranță sporită persoanelor care beneficiază de protecție internațională, o mai mare claritate pentru statele membre și, este de sperat, având ca rezultat o reducere a disparităților existente în constituirea unui sistem echitabil și eficient.

ANEXĂ: SCRISOAREA COMISIEI PENTRU AFACERI JURIDICE

COMISIA PENTRU AFACERI JURIDICE

PREȘEDINTE

Ref.: D(2010)5206

DI Fernando LOPEZ AGUILAR
Președintele Comisiei pentru libertăți civile, justiție
și afaceri interne
ASP 11G306
Bruxelles

Ref.: Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, precum și la statutul lor, pentru a putea beneficia de protecție internațională și privind elementele de protecție acordate COM(2009) 551 final din 21.10.2009 – 2009/0164 (COD)

Stimate dle Președinte,

Comisia pentru afaceri juridice, pe care am onoarea să o prezidez, a examinat propunerea menționată anterior, în conformitate cu articolul 87 privind reformarea, introdus în Regulamentul de procedură al Parlamentului.

Alineatul (3) al articolului respectiv are următorul conținut:

„În cazul în care comisia competentă pentru chestiunile juridice consideră că propunerea nu implică nicio modificare de fond în afara celor identificate ca atare, aceasta informează comisia competentă în fond cu privire la acest lucru.

În acest caz, în afara condițiilor stabilite la articolele 156 și 157, în cadrul comisiei competente în fond sunt admisibile doar amendamentele referitoare la acele părți din propunere care conțin modificări.

Cu toate acestea, dacă, în conformitate cu punctul 8 din Acordul interinstituțional, comisia competentă în fond intenționează să depună amendamente referitoare la părțile codificate ale propunerii Comisiei, aceasta notifică imediat intenția sa Consiliului și Comisiei, iar aceasta din urmă informează comisia, înainte de votul în temeiul articolului 54, cu privire la poziția sa privind aceste amendamente și dacă intenționează sau nu să retragă propunerea de reformare.”

În urma avizului Serviciului juridic al Parlamentului European, ai cărui reprezentanți au

participat la reuniunile grupului de lucru consultativ care a examinat propunerea de reformare, și ținând cont de recomandările raportorului pentru aviz, Comisia pentru afaceri juridice a considerat că propunerea în cauză nu conține nicio modificare de fond în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere sau în avizul grupului de lucru și că, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate din actele precedente cu respectivele modificări, propunerea se limitează la o simplă codificare a actelor existente, fără modificări de fond ale acestora.

În plus, Comisia pentru afaceri juridice a considerat, în conformitate cu articolul 87, că adaptările tehnice sugerate în avizul grupului de lucru menționat anterior au fost necesare pentru a asigura conformitatea propunerii cu regulile de reformare.

În concluzie, după discutarea subiectului în cadrul reuniunii sale din 27 ianuarie 2010, Comisia pentru afaceri juridice, cu 22 voturi pentru și nicio abținere¹, recomandă comisiei dvs., competentă în fond, să înceapă examinarea propunerii de mai sus în conformitate cu sugestiile propuse și cu articolul 87.

Cu deosebită considerație,

Klaus-Heiner LEHNE

Anexă: Avizul grupului de lucru consultativ

---

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlene McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

**ANEXĂ: AVIZUL GRUPULUI CONSULTATIV AL SERVICIILOR JURIDICE ALE
PARLAMENTULUI EUROPEAN, CONSILIULUI ȘI COMISIEI**

GRUPUL DE LUCRU CONSULTATIV
AL SERVICIILOR JURIDICE

Bruxelles, 23 noiembrie 2009

AVIZ

**ÎN ATENȚIA PARLAMENTULUI EUROPEAN
CONSILIULUI
COMISIEI**

Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, precum și la statutul lor, pentru a putea beneficia de protecție internațională și privind elementele de protecție acordate

(reformare)

COM(2009)0551 din 21.10.2009 – 2009/0164(COD)

Având în vedere Acordul interinstituțional din 28 noiembrie 2001 privind utilizarea mai structurată a tehnicii de reformare a actelor legislative, în special punctul 9, grupul de lucru consultativ, alcătuit din reprezentanți ai serviciilor juridice din cadrul Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei, s-a întrunit la 29 octombrie 2009 în vederea examinării, printre altele, a propunerii menționate anterior prezentate de Comisie.

În cadrul acelei reuniuni¹, în urma examinării Propunerii de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de reformare a Directivei 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii, precum și la statutul lor, pentru a putea beneficia de protecție internațională și privind elementele de protecție acordate s-au stabilit, de comun acord, cele ce urmează:

- 1) La articolul 9 alineatul (3), formularea inițială „*În conformitate cu articolul 2 litera (c)*” ar trebui modificată după cum urmează: „*În conformitate cu articolul 2 litera (d)*”.
- 2) La articolul 19 alineatul (1), cuvintele „*după intrarea în vigoare a prezentei directive*” ar trebui modificate după cum urmează: „*după intrarea în vigoare a Directivei 2004/83/CE*”.
- 3) La articolul 23 alineatul (2), trimiterea la „*articolele 24-34*” ar trebui modificată astfel încât să fie formulată ca o trimitere la „*articolele 24-27 și 29-35*”.

¹ Grupul de lucru consultativ a avut la dispoziție versiunile în limbile engleză, franceză și germană ale propunerii și a lucrat pe baza versiunii în limba engleză, versiunea lingvistică originală a textului examinat.

4) La articolul 39 alineatul (1), primul paragraf, ultima teză „*Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte, precum și un tabel de corespondență între respectivele acte și prezenta directivă*” ar fi trebuit identificată prin utilizarea fondului de culoare gri, utilizat în general pentru marcarea modificărilor substanțiale în textele de reformare.

5) La articolul 39 alineatul (2), textul final „*și un tabel de corespondență între acele dispoziții și prezenta directivă*” ar fi trebuit identificat prin utilizarea fondului de culoare gri.

6) La articolul 42, textul final al articolului 40 din Directiva 2004/83/CE a Consiliului („*în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene*”) ar trebui reintrodus.

7) În anexa I, partea B, data de 10 octombrie 2006 ar trebui înlocuită cu 9 octombrie 2006.

În urma examinării propunerii, grupul de lucru consultativ a ajuns, de comun acord, la concluzia că propunerea nu conține nicio modificare de fond, în afara celor care au fost identificate ca atare în propunere sau în prezentul aviz. De asemenea, în ceea ce privește codificarea dispozițiilor neschimbate ale actelor anterioare cu modificările de substanță efectuate, grupul de lucru consultativ a ajuns la concluzia că propunerea se limitează la o simplă codificare a textului existent, fără să aducă modificări de substanță acestuia.

C. PENNERA
Jurisconsult

J.-C. PIRIS
Jurisconsult

L. ROMERO REQUENA
Director General

PROCEDURĂ

Titlu	Standarde minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecția internațională și referitoare la conținutul acestei protecții (reformare)	
Referințe	COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)	
Data prezentării la PE	21.10.2009	
Comisie competentă în fond Data anunțului în plen	LIBE 12.11.2009	
Comisie(i) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	JURI 12.11.2009	
Raportoare Data numirii	Jean Lambert 11.1.2010	
Examinare în comisie	24.5.2011	12.7.2011
Data adoptării	12.7.2011	
Rezultatul votului final	+: 46	–: 3
	0: 1	
Membri titulari prezenți la votul final	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttill, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gőncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana Ždanoka	
Membri supleanți prezenți la votul final	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström	
Data depunerii	14.7.2011	